



PRENUMERATA

kwartalna

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po teście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumery i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 109. Obwieszczenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 lutego 1929 r. o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2-go Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych.

Poz. 110. Obwieszczenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1929 r. o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty.

Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Rolnictwa, Reform Rolnych, Robót Publicznych, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów z dnia 26 lutego 1929 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 marca 1929 r., Nr. 12, poz. 100).

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, w Ministerstwie Przemysłu i Handlu oraz w Ministerstwie Reform Rolnych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

109.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 25 lutego 1929 r.

o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2-go Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych.

W wykonaniu § 4 Rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 742), podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2-go wspomnianego rozporządzenia, zostaje nadal upoważniona, z terminem do dnia 31 marca 1929 r. włącznie, Sekcja Mebli Giętych przy Związku Przemysłowców w Krakowie.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

110.

OBWIESZCZENIE.

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 27 lutego 1929 r.

o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wspomnianego rozporządzenia, zostaje upoważniona „Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej” w Warszawie.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Rolnictwa, Reform Rolnych, Robót Publicznych, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów

z dnia 26 lutego 1929 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 329) zarządza się, co następuje:

§ 1. O ulgi, wymienione w art. 6, ubiegać się mogą także i te przedsiębiorstwa, które wytwarzają części składowe wytworów, produkowanych przez przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2.

§ 2. Artykułem 2 są objęte również przedsiębiorstwa państwowe, wydzielone z ogólnej administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydziałaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195).

§ 3. Nadanie, względnie przydział gruntów parcelowanych przez Rząd, poza innymi warunkami co do kredytu, winno zawierać w orzeczeniu z art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zastrzeżenie, że skuteczność i ważność jego uzależniona jest od spełnienia warunków, nałożonych na przedsiębiorstwo w myśl art. 4, i że w razie niespełnienia tych warunków orzeczenie może być cofnięte.

§ 4. Do ubiegania się o przyznanie ulg z art. 6 są uprawnione:

- osoby fizyczne i prawne, zamierzające na obszarze działania rozporządzenia:
- uruchomić nowe przedsiębiorstwo;
- rozbudować przedsiębiorstwo już istniejące;
- przejsć z działu produkcji, niewymienionego w art. 2, na jeden z działów, wymienionych w tym artykule;

2) osoby fizyczne i prawne, zamierzające przenieść przedsiębiorstwo już istniejące z obszaru nieobjętego rozporządzeniem na obszar działania rozporządzenia.

§ 5. Prośby o ustalenie, iż przedsiębiorstwo, względnie pewnej jego części, służy prawo do ulg z art. 6, mają być wnoszone do Ministra Przemysłu i Handlu w czterech, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa elektryczne, wodno-elektryczne i komunikacyjne w pięciu egzemplarzach i mają zawierać:

- miejsce, w której zamierzone jest pozyskanie nakładów;
- szczegółowy opis zamierzonych nakładów i projektowany kosztorys;
- jakość i ilość zamierzonej produkcji;
- projektowane źródło uzyskania kapitału, potrzebnego do wykonania zamierzonych nakładów;
- ustrój przedsiębiorstwa z dołączeniem, o ile przedsiębiorstwo zorganizowane jest jako spółka, uwierzytelnionego odpisu dokumentu, na którym ustrój spółki się opiera (statutu, umowy). Przedsiębiorstwa już istniejące mają ponadto:
- opisać urządzenia już istniejące;
- wymienić jakość i ilość dotychczasowej produkcji i ilość zatrudnionych przy niej robotników;
- określić zdolność produkcyjną dotychczasową;
- przedstawić ostatni bilans przedsiębiorstwa, skład osobowy władz przedsiębiorstwa i okoliczności, w czym ręku znajduje się kapitał przedsiębiorstwa. Co do spółek akcyjnych wskazać należy, w czyich rękach znajdował się w czasie ostatniego walnego zgromadzenia kapitał akcyjny, reprezentowany na tem zgromadzeniu.

Przed wydaniem decyzji, przynajmniej prawo do ulg, ma przedsiębiorstwo, ubiegające się o ulgi, złożyć pisemne zobowiązania, przewidziane w pkt. 2 i 3 art. 1, przyczem brzmienie tych zobowiązań wskaże w każdym poszczególnym wypadku Minister Przemysłu i Handlu.

§ 6. Jeżeli poza wypadkami, wymienionymi w ustępie ostatnim art. 9, zajdzie potrzeba stwierdzenia, w jakim zakresie ma być udzielona poszczególna ulga z art. 6, odpowiadająca zamierzonym nakładom, które były podstawą do wydania decyzji Ministra Przemysłu i Handlu, przewidzianej w art. 9, wówczas odpowiednie zaświadczenie wydaje przedsiębiorstwu władza przemysłowa wojewódzka, względnie górnicza II instancji. Zaświadczenie to winno być przedstawione właściwemu organowi urzędowemu, powołanemu do zastosowania poszczególnych ulg, przewidzianej w art. 6.

§ 7. Kontrolę dotrzymywania przez przedsiębiorstwo warunków udzielenia ulg wykonują Minister Przemysłu i Handlu w razie potrzeby w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Skłodowski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Car.

Minister Rolnictwa:

(—) K. Niezabitowski.

Minister Reform Rolnych:

(—) Witold Stantiewicz.

Minister Robót Publicznych:

(—) Moraczewski.

Minister Komunikacji:

(—) Kühn.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Bogusław Miedziński.

(Dz. U. R. P. z dnia 6 marca 1929 r., Nr. 12, poz. 100).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Mianowani:

Radca ministerjalny w VI st. st. **Czapiński Władysław** — naczelnikiem wydziału w dotychczasowym VI st. st. dnia 12.IX. 1928 r.

Płk. W. P. w stanie nieczynnym **Sztobryn Konrad** — do odwołania radcą ministerjalnym w VI st. st. dnia 18.IX. 1928 r.

B. referendarz w Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim **Dr. Klimow Romuald** — radcą ministerjalnym w VI st. st. dnia 27.IX. 1928 r.

Zwolnieni ze służby:

Referendarz w VII st. st. **Dr. Macko Józef** — wobec przejścia do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, dnia 1.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. **Dr. Kruczek Stanisław** — wobec przejścia do służby w Ministerstwie Robót Publicznych, dnia 3.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. **Żebrowski Franciszek** — wobec przejścia do służby w Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, dnia 14.IX. 1928 r.

W Państwowych Zakładach Służby Zdrowia:

Zwolniony:

Prow. urzędnik VIII st. st. w Filii Państwowego Zakładu Higjeny w Lublinie **Spasowicz Tomasz** — na własną prośbę, z dniem 30.IX. 1928 r.

We władzach wojewódzkich:

W urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku:

Mianowani:

Starosta powiatowy w VI st. st. w Gnieźnie **Łyskowski Tomasz** — radcą wojewódzkim w VI st. st. dnia 14.IX. 1928 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie:

Naczelnik wydziału w VI st. st. **Zbrowski Marjan** — naczelnikiem wydziału w V st. st. dnia 5.IX. 1928 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

Płk. rezerwy W. P. **Szałowski Tadeusz** — radcą wojewódzkim w VI st. st. dnia 25.IX. 1928 r.

W Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie:

Lekarz powiatowy w VII st. st. w starostwie w Gródku Jagiellońskim **Dr. Parecki Adolf** — inspektorem lekarskim w VII st. st. dnia 25.IX. 1928 r.

W Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Toruniu:

Radca wojewódzki w VI st. st. **Dawid Bronisław** — sędzią zawodowym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w VI st. st. dnia 14.IX. 1928 r.

Płk. rezerwy W. P. **Paryłowski Karol** — radcą wojewódzkim w VI st. st. dnia 18.IX. 1928 r.

W Wołyńskim Urzędzie Wojewódzkim w Łucku:

Podprokurator Sądu Okręgowego w Łucku **Kern Paweł** — naczelnikiem Wydziału w V st. st. dnia 19.IX. 1928 r.

Zwolnieni ze służby:

Prow. urzędnik rachunkowy VII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku **Drozdowski Ferdynand** — na własną prośbę, z dniem 30.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim **Dr. Piechaczek Paweł** — na własną prośbę, z dniem 30.IX. 1928 r.

Zmarł:

Radca wojewódzki w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie **Monkiewicz Józef** dnia 18.IX. 1928 r.

We władzach powiatowych:

Mianowani:

Urzędnik VII st. st. **Skarzyński Witold** — starostą powiatowym w Łomży w dotychczasowym VII st. st. dnia 5.IX. 1928 r.

Asesor w VII st. st. w starostwie powiatowym w Horochowie **Sierakowski Kazimierz** — referendarzem w VII st. st. tamże dnia 10.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. w starostwie w Ostrowi Mazowieckiej **Zarzycki Romuald** — starostą tamże w VII st. st. dnia 12.IX. 1928 r.

Inspektor wojewódzki w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku **Boguszewski Stefan** — starostą powiatowym w Czarnkowie dnia 14.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. w starostwie w Przemysłu **Krykiewicz Jan** — starostą powiatowym w Krotoszynie dnia 13.IX. 1928 r.

Urzędnik VII st. st., kierownik starostwa w Prużanie, **Walewski Roman** — starostą powiatowym tamże, dnia 14. IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. w starostwie w Białej Małopolskiej **Dr. Müller Roman** — starostą powiatowym w Limanowej dnia 17.IX. 1928 r.

Referendarz w VII st. st. w starostwie w Ciechanowie **Dr. Dynowski Konrad** — starostą powiatowym w Wadowicach dnia 17.IX. 1928 r.

Urzędnik VII st. st., kierownik Starostwa w Kolnie, **Kulikowski Franciszek** — starostą powiatowym w Kolnie w VII st. st. dnia 24.IX. 1928 r.

Radca wojewódzki w VI st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach **Biały Bronisław** — starostą powiatowym w Jędrzejowie w dotychczasowym VI st. st. dnia 27.IX. 1928 r.

Starosta grodzki w VII st. st. pow. Warszawa-Południe **Biendarzewski Henryk** — starostą grodzkim w VI st. st. dnia 29.IX. 1928 r.

Pow. lekarz powiatowy w VII st. st. w Ostrowi Mazowieckiej **Dr. Ficki Feliks** — lekarzem powiatowym w VII st. st. tamże dnia 26.IX. 1928 r.

Zwolnieni ze służby:

Starosta w VI st. st. w Czarnkowie **Cegiłka Wacław** — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dnia 14.IX. 1928 r.

Starosta powiatowy w VI st. st. w Białymstoku **Bilek Mieczysław** — z powodu przejścia do służby w dziale Min. Przemysłu i Handlu, dnia 29.IX. 1928 r.

Zmarł:

Lekarz powiatowy w VII st. st. w starostwie w Baranowiczach **Dr. Wołczyński Jarosław**, dnia 2.IX. 1928 r.

W tymczasowym Wydziale Samorządowym w likwidacji:

Przeniesiony w stan spoczynku:

Inż. Kornella Andrzej — dnia 21.IX. 1928 r.

W Policji Województwa Śląskiego:

Zwolniony ze służby:

Podinspektor Pol. w Kátowicach **Niewiadomski Karol** — na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, dnia 14.IX. 1928 r.

W MINISTERSTWIE PRZEMYSŁU I HANDLU.

W Centralnym Zarządzie M-stwa.

Mianowany:

Kosko Stanisław, pracownik kontraktowy — Asesorem w VIII st. st. z dniem 1.IX. 1928 r.

Zwolniona:

Stępczyńska Jadwiga, Rejestrator w X st. st., na własną prośbę, z dniem 30.IX. 1928 r.

W Urzędzie Patentowym Rz. P.

Mianowany:

Inż. Dubalski Tadeusz, kontraktowy pracownik — radcą Urzędu Patentowego Rz. P. w VI st. st. z dniem 1.X. 1928 r.

W Urzędach Górniczych.

Zwolniony:

Inż. Gołąb Zbigniew, referendarz w VII st. st. w Wyższym Urzędzie Górn. w Krakowie, na własną prośbę, z dniem 17.IX. 1928 r.

W Szkole Morskiej w Tczewie.

Zwolniony:

Stankiewicz Mamert, kapitan statku szkolnego „Lów”, na własną prośbę, z dniem 30.IX. 1928 r.

W Wojewódzkim Wydziale Przem. w Toruniu.

Mianowany:

Bilek Mieczysław, starosta powiatowy w VI st. st. w Białymstoku — radcą w VI st. st. z dniem 18.IX. 1928 r.

W Urzędach Miar.

Zwolniony:

Łepkowski Jerzy, inspektor w VII st. st. w Warszawskim Okręgowym Urzędzie Miar, z dniem 30.IX. 1928 roku, na własną prośbę.

W MINISTERSTWIE REFORM ROLNYCH.

Zarząd Centralny M-stwa.

Mianowana prowizorycznie:

Pracownik kontraktowy **Halina Niewodniczańska** — adjunktem kancelaryjnym w X st. st. z dniem 16 września 1928 r.

Zwolniony ze służby na podstawie art. 62 ustawy o państw. służbie cywilnej:

Prowizor, Kancelista w XI st. st. **Stelan Sęszewski** — z dniem 1 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Warszawie.

Mianowani prowizorycznie z dn. 1 września 1928 r.:

Praktykant **Stanisław Iwazkiewicz** — inż. mierniczym w VIII st. st.

Praktykant **Witold Wojnarski** — referendarzem w VIII st. st.

Pracownik kontraktowy **Marta Gruberska** — referendarzem w VIII st. st.

Zwolniony ze służby na skutek podania:

Referendarz w VII st. st. **Stefan Homan** — z dn. 30 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Białymstoku:

Mianowany:

Prow. urzędnik w Starostwie w Suwałkach, **Władysław Babiński** — prow. podkomisarzem ziemskim w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Suwałkach w VII st. st. z dn. 1 września 1928 r.

Zwolniony ze służby na skutek podania:

Prow. rewident pomiarów w VI st. st. **Jan Brożyński** — z dn. 30 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Kielcach.

Mianowany prowizorycznie:

Praktykant **Józef Reczko** — referendarzem w VIII st. st. z dn. 1 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Piotrkowie.

Zwolniony ze służby na skutek podania:

Sekretarz w IX st. st. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Koninie, **Stanisław Kuligowski** — z dn. 30 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Grodnie.

Zwolniony na podstawie art. 62 ustawy o państw. służbie cywilnej:

Prow. adj. mierniczy w IX st. st. **Tadeusz Krieger** — z dn. 1 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Brześciu n/B.

Mianowany prowizorycznie:

Pracownik kontraktowy **Ludwik Żurkowski** — sekretarzem w IX st. st. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Sarnach z dn. 1 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi we Lwowie.

Zwolniony:

Naczelnik Biura Okręgowej Komisji Ziemskiej w VI st. st. **Władysław Orobkiewicz** — wobec przejścia na służbę do sądownictwa, z dn. 23 sierpnia 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Krakowie.

Mianowany:

Referendarz w VII st. st. w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach **Edward Trznadel** — komisarzem ziemskim w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wadowicach z dn. 4 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Katowicach.

Mianowany prowizorycznie:

Edward Gromny — sekretarzem w IX st. st. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Mikołowie z dn. 16 września 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemi w Grudziądzu.

Mianowany prowizorycznie:

Pracownik kontraktowy **Zygmunt Kalkstein** — podkomisarzem ziemskim w VIII st. st. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Grudziądzu z dn. 16 września 1928 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W gabinecie Ministra Spraw Wojskowych został utworzony w ostatnich dniach referat pracowy. Do zakresu prac nowego organu należeć będzie między innymi również informowanie prasy o sprawach dotyczących wojska. Kierownikiem referatu został mianowany kpt. M. B. Lepecki.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Celem wzięcia udziału w uroczystym obchodzie 10-lecia istnienia Sądu Okręgowego w Suwałkach, wyjechali w dn. 8 b. m. o godz. 23.50 do Suwałk pp.: Minister Sprawiedliwości Stanisław Car, pierwszy prezes Sądu Najwyższego Leon Supiński, dyrektor departamentu administracyjnego Mieczysław Świątkowski, prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie Feliks Dutkiewicz, senator Walery Roman, prokurator Sądu Apelacyjnego Kazimierz Rudnicki, dyrektor departamentu karnego Jaxa - Maleszewski, wiceprezes Sądu Apelacyjnego Adam Kwiatkowski, naczelnik wydziału gospodarczo - skarbowego Antoni Neyman, oraz sędzia dr. Adam Chechliński. Uroczysty akt otwarcia Sądu Okręgowego został dokonany w dniu 9 marca 1919 r. Ówczesnym Ministrem Sprawiedliwości był p. Leon Supiński, obecny pierwszy prezes Sądu Najwyższego, prezesem zaś Sądu Okręgowego w Suwałkach był wtedy p. Walery Roman, obecny senator R. P.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Obroty towarowe Polski w zakresie tektury wszelkich gatunków za kilka lat ubiegłych, wykazują stałą poprawę zarówno po stronie eksportu, jak importu. Poniższe zestawienie ilustruje rozwój eksportu tektury w 3 latach ubiegłych:

Rok:	Tonny:	Złote:
1926	3.269	1.597.000
1927	3.758	1.598.000
1928	3.834	1.956.000

przyczem zaznaczyć należy, iż w roku 1926 tektura uszlachetniona, jak duplex, triplex prasowana, falista nie była wcale eksportowana, gdy w 1927 r. odnośny eksport wynosił 25 tonn, wartości 13.000 zł., w 1928 r. — 34 tonn wartości 46.000 zł. Co się tyczy importu, to przewyższa on jeszcze stale eksport w zakresie tektury naturalnego koloru niebarwionej. Ujemne saldo w tym dziale obrotów wyniosło w 1927 r. — 4.277.000 zł., w r. 1928 — 3.020.000. Na korzyść dla nas zmiana w sumie 1.257.000 zł. złożyły się zarówno pozycje eksportowe, jak i importowe

Inaczej kształtuje się sytuacja w zakresie tektury barwionej lub nasyconej smołą, gdzie mimo dodatniego salda obrotów, zwykłej tendencji wymiany towarzyszy stałe osłabienie rozmiarów tego salda, jak wskazuje poniższe zestawienie:

Rok:	Import:	Eksport:	Saldo:
		Złotych:	
1926	112.000	482.000	+ 370.000
1927	284.000	576.000	+ 292.000
1928	408.000	610.000	+ 202.000

Dotychczasowymi głównymi odbiorcami tektury wszelkich gatunków są następujące kraje, które w roku 1928 importowały z Polski:

Kraj:	Tonn:	Wartość złotych:
Szwecja	1.076	589.000
Niemcy	1.025	468.000
Austria	584	333.000
Dania	258	143.000
Czechy	172	90.000

Jak widać z powyższego, towar polski jest dobrze lokowany na kilku rynkach, przyczem czynione są próby zdobywania nowych odbiorców nawet poza Europą. Akcja ta wiąże się z częściową utratą rynku czeskiego, oraz zupełną — rumuńskiego.

W związku z nowymi rynkami zbytu na plan pierwszy wysunęła się Holandia, której zainteresowanie się towarem polskim wyraża się licznymi zapytaniami napływającymi do P. I. E.

Należy się spodziewać, iż ze względu na dogodne warunki współpracy ofiarowane przez kupców holenderskich, prowadzone obecnie ożywione pertraktacje wstępne, dadzą konkretne rezultaty eksportowe.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiedzenie piętnaste
z dnia 8 marca 1929 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 10 min. 30. Na porządku dziennym były sprawy następujące:

1. Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Wojskowych o projekcie ustawy w sprawie ratyfikacji traktatu ekstradycyjnego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Warszawie dnia 22 listopada 1927 r. — sprawozdawca sen. dr. Makarewicz.

2. Sprawozdanie Komisji Skarbowo - Budżetowej o preliminarzach budżetowych na rok 1929/30:

- a) część 8 — Ministerstwo Skarbu — sprawozdawca sen. dr. Szarski;
- b) część 18 — Emerytury — sprawozdawca sen. dr. Szarski;
- c) część 19 — Renty inwalidzkie i pensje — sprawozdawca sen. dr. Szarski;
- d) część 20 — Długi państwowe — sprawozdawca sen. dr. Szarski;
- e) część 6 — Ministerstwo Spraw Wojskowych — sprawozdawca sen. Gaszyński;
- f) część 9 — Ministerstwo Sprawiedliwości — sprawozdawca sen. dr. Schreiber;
- g) część 10 — Ministerstwo Przemysłu i Handlu — sprawozdawca sen. Zaglenczny.

Sen. Makarewicz przedłożył do ratyfikacji traktat ekstradycyjny ze Stanami Zjednoczonymi. Między tekstem angielskim tego traktatu a polskim okazały się różnice tak znaczne, że mogłyby w przyszłości wywołać komplikacje przy stosowaniu traktatu. Ponieważ zaś poprawek doń wnosić nie można, traktat musi być ratyfikowany, przeto Komisja Senacka proponuje rezolucję, wzywającą Ministerstwo Spraw Zagranicznych do spisania protokołu dodatkowego, celem usunięcia tych nieścisłości.

Ustawę i rezolucję przyjęto. Przystąpiono do dalszej rozprawy budżetowej.

Sen. Schreiber referował budżet Ministerstwa Sprawiedliwości. Przedłożył propozycję Komisji Senackiej o przywróceniu budżetowi Ministerstwa brzmienia pierwotnego preliminarza.

Przemawiali senatorowie: Makarewicz (Ch. D.), Posner (P. P. S.), Perzyński (B. B. W. z R.), Pant (K. Niem.), Skokowski (B. B. W. z R.), Dobrzański (K. Nar.) oraz P. Minister Sprawiedliwości Car, którego mowę w brzmieniu urzędowym podamy w najbliższym czasie.

Budżet Ministerstwa Skarbu zreferował sen. Szarski.

Komisja Senatu proponuje podwyższenie kredytu na wydawnictwa o 43 tys. złotych, na publikacje ekonomiczne i działalność informacyjną o 90 tys. zł., na podróże służbowe władz i urzędów skarbowych o 300 tys. zł. Prócz tego wnosi o zniesienie podatku majątkowego o 25 milionów. Uwzględniwszy ponadto zmiany, przeprowadzone w monopolu spirytusowym, podwyższa się wydatki z wyjątkiem o 433 tys. zł., dochody nadzwyczajne obniża się o 25 milionów zł., a wydatki w monopolu spirytusowym podnosi się o 4.500.000 zł.

Następnie sen. Szarski zreferował jeszcze budżet Emerytur, Rent inwalidzkich i Pensji oraz Długów Państwowych, które to budżety zaproponował przyjąć bez zmian w brzmieniu sejmowym. Przemawiali senatorowie: Daszyńska - Golińska (B. B. W. z R.), Głabiński (K. Nar.), Przybylski i Irzycki.

P. Marszałek odczytał pismo P. Prezesa Rady Ministrów, donoszące o zwolnieniu P. Ministra Skarbu Czechowicza z urzędu Ministra Skarbu i mianowaniu P. Wiceministra Grodyńskiego Kierownikiem Ministerstwa.

Przystąpiono do budżetu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Referował sen. Zaglenczny (B. B. W. z R.). Komisja Senatu wnosi o zmniejszenie subwencji o 100 tys. zł., zwiększenie kredytów na koszty legalizowania narzędzi mierniczych o 90 tys. zł. i skreślenie z pozycji na Polmin 250 tys. zł.

Przemawiali senatorowie: Gaszyński (B. B. W. z R.), Gliwicz (B. B. W. z R.), Rogowicz (B. B. W. z R.) i Przybylski.

Sen. Gaszyński przedłożył budżet Ministerstwa Spraw Wojskowych. Komisja Senacka wnosi o zwiększenie uposażenia w dz. 2 o 7.618.561 zł., zmniejszenie uposażenia w dz. 1 o 65.000 zł., oraz zwiększenie podróży służbowych o 1.041.436 zł., wydatków ubocznych przy wyżywieniu o 53.000 zł., pozycji na szkoły i kursy żegluga powietrznej o 31.890 zł., funduszu dyspozycyjnego o 1.996.400 i różnych o 140.000 zł.

Przemawiali senatorowie: Keller - Krauz (P. P. S.) i Średniawski (Piast).

Na tem dyskusję nad budżetem Ministerstwa Spraw Wojskowych zakończono. Następane posiedzenie dziś o godz. 10 min. 30.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 55-em Sejmu z dnia 1-go marca r. b. P. Minister Pracy i Opieki Społecznej Jurkiewicz wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Sejmie! Korzystając ze sposobności, jaką mi daje pierwsze czytanie projektu ustawy o ubezpieczeniu społecznym, pozwolę sobie skreślić pokrótce te intencje, które kierowały mną przy opracowaniu, a całym Rządem przy uzgodnieniu, uchwaleniu i przedłożeniu projektu tego Wysokiemu Sejmowi.

Projekt ten ma przede wszystkim wypętnić dotkliwą lukę, jaką tworzy w życiu Państwa Polskiego na terenie znacznej większości tego Państwa brak ustawy o ubezpieczeniu robotników na starość i w razie inwalidztwa, oraz w razie śmierci żywicieli rodzin.

Przez usunięcie tego braku usuniemy niesprawiedliwość społeczną, polegającą na tem, że robotnik, który wyłącznie przy pomocy swej pracy porozumiewa się z bytem, tworząc i pomnażając bogactwo Państwa, samorządów i osób prywatnych, — w razie ustania bez swej winy zdolności do pracy narażonym się staje na szukanie pomocy ze źródeł opieki społecznej, a wobec słabych funduszy samorządu w obecnych czasach na ten cel przeznaczonych, — do wyciągania ręki po jałmużnę.

Usunięcie braku powyższego będzie niewątpliwie jednym z węzłów ściśle łączących szerokie warstwy robotnicze z losem Państwa, które im zabezpiecza starość i możność życia w razie niezdolności do pracy, a ich rodzinie w razie śmierci żywiciela.

Uzupełnienie istniejących w Polsce ubezpieczeń społecznych ubezpieczeniem na starość i inwalidztwo będzie jednocześnie nowym etapem w realizowaniu zawartej w Konstytucji naszej uroczystej deklaracji, że: „praca jako główna podstawa Rzeczypospolitej, pozostawać ma pod szczególną ochroną Państwa, że każdy obywatel ma prawo do opieki Państwa nad swoją pracą, a w szczególności ubezpieczenia społecznego”; dalej będzie ona nowym etapem w honorowaniu podpisu Polski w odniesieniu do tej części traktatu wersalskiego, która stwierdza, że „praca nie powinna być uważana poprostu za towar lub artykuł handlu” i że „jest rzeczą pilną polepszenie warunków pracy”, zwłaszcza, o ile to dotyczy „ochrony pracowników na wypadek choroby wogóle lub chorób zawodowych i nieszczęśliwych wypadków spowodowanych pracą, walki z bezrobociem, pensji starości, niezdolności do pracy”.

Ostatnim etapem przed wnieśieniem niniejszej ustawy było wprowadzenie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej ubezpieczenia pracowników umysłowych, następnym zaś etapem winno być ubezpieczenie osób pracujących, wprawdzie nie najemnie, ale niemniej ekonomicznie słabych i potrzebujących ochrony, jak: drobnych rolników, rzemieślników, kupców i t. d.

Zagadnienie jednak ubezpieczenia samodzielnie zarobkujących jest dotąd znacznie mniej zbadanem i prawie zupełnie niewypróbowanem, dlatego też wymaga ono dłuższych i gruntowniejszych przygotowań.

Ministerstwo przygotowuje w tym celu wielką ankietę, przy pomocy której już w czasie niedługim będzie mogło zorientować się w potrzebach, życzeniach i możliwościach zainteresowanych grup.

Drugim z kolei celem projektu przedłożonego jest uporządkowanie i ujednostajnienie ustawodawstwa o ubezpieczeniach społecznych w całej Polsce.

W czasie, kiedy Państwo na wszystkich odcinkach zmierza do unifikacji stosunków prawnych, ekonomicznych, społecznych na całym terytorjum Rzeczypospolitej — ubezpieczenia społeczne nie mogą pozostać kompleksem różnorodnych, anachronicznych i niedostosowanych do potrzeb życia polskiego strzępów ustaw zaborczych.

Nikt bezwątpienia potrzeby tej unifikacji nie zaprzeczy.

Jeżeli Państwo ma stanowić jedność silną i niewzruszalną, nie może tolerować, by w różnych dzielnicach robotnik miał różne warunki opatrzenia w razie niezdolności do pracy, przemysłowiec, kupiec i rolnik różne obowiązki z tego tytułu, a stąd różne warunki produkcji i konkurencji, by wreszcie obywatele tego samego Państwa mieli nadzór i kontrolę różnych władz i urzędów, różne postępowania administracyjne i sądowe w obronie i dochodzeniu swoich praw.

Nie jest ani winą ani zasługą żadnej z dzielnic, jeśli w niej pod rządami państw zaborczych wytworzyło się gorsze położenie — celem jest i powinno być wyrównanie na przyszłość warunków pracy, produkcji i administracji państwowej.

Dażąc do uporządkowania ustawodawstwa ubezpieczeniowego, staramy się to uczynić w taki sposób, ażeby wybrać to, co zostało dotąd

w którejkolwiek z dzielnic uznane za dobre i do dać to, co przyniosły nam postęp z zagranicy i doświadczenie własne życia polskiego.

Jest już dzisiaj powszechnie uznaną zdobyczą teorii i praktyki ubezpieczeniowej — tendencją do możliwie ścisłego powiązania i scalania różnych rodzajów ubezpieczeń społecznych. Wszędzie widzimy jej próby, że wymienię tylko: Francję, Czechosłowację, Austrię i Jugosławję.

Jeżeli nie wszędzie została ona przeprowadzona w całości lub częściowo, wynikało to przede wszystkim z trudności, związanych z tradycyjnym istnieniem szeregu ustaw i organizmów, nie dających się łatwo przekształcić.

Polska jest w położeniu o tyle lepszym, że istnieją na całym jej terytorjum podstawowe komórki ubezpieczeniowe oraz zaczątki scalenia i połączenia organizacyjnych ubezpieczenia inwalidzkiego i wypadkowego w b. zaborze niemieckim. Dowodzi to, że już w pierwszych swoich krokach Państwo Polskie odczuwało potrzebę scalenia ubezpieczeń społecznych i dążyło do przeprowadzenia go w miarę możliwości, przynajmniej fragmentarycznie. Obecnie dyskutowany projekt ustawy jest w granicach możliwości, stworzonych przez istniejące warunki, konsekwentnym rozwinięciem tego dążenia.

W myśl projektu kasy ubezpieczeń, przeprowadzające samodzielnie ubezpieczenie na wypadek choroby, będą jednocześnie organami pomocniczymi instytucji wyższego rzędu, t. j. zakładów ubezpieczeń społecznych, przewidzianych w obecnym projekcie. Będą one załatwiać większość spraw wstępnych i wymagających bezpośrednio kontaktu z ubezpieczonym i pracodawcą.

Zakłady zaś ubezpieczeń społecznych przeprowadzają łącznie ubezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy, inwalidztwa, starości i śmierci żywicieli rodzin.

Własne doświadczenie rzeczywistości polskiej nakazuje uwzględnienie dalszych momentów. Sposób funkcjonowania samorządzących się instytucji ubezpieczeń społecznych nie zawsze zdołał ochronić je od wielu poważnych zarzutów, które czasami prowadziły nawet do negacji samej zasady samorządności w instytucjach ubezpieczeń społecznych.

Nie zaprzeczając tym niedomaganiom, nie widy jednak powodu ani możliwości do uchylania zasady samorządu w instytucjach ubezpieczeniowych. Należy pamiętać o tem, że społeczeństwo polskie stanęło w samorządzie ubezpieczeń społecznych wobec nowych zadań, do których przez zaborców nie było należycie przygotowane. Nie można nauczyć się niczego, a więc samorządzenia się bez robienia pewnych błędów. Idzie tylko o to, żeby tych błędów było jak najmniej i żeby wedle możliwości zapobiec im zawczasu, to znaczy, żeby kształcić i sposobić obywatela, stojącego dołąd tylko przy wstąpieniu pracy zarobkowej, do trudnych funkcji rządzenia sobą i współrządzenia innymi. Tej pracy wychowawczej może się podjąć z powodzeniem przedewszystkiem ten, kto ma już za sobą odpowiednie doświadczenie, a więc w pierwszym rzędzie administracja państwowa. Projekt zmierza przeto do ściślejszej współpracy administracji państwowej jako władzy nadzorczej z administracją samorządową jako nadzorowaną.

Mam to przekonanie, że lepiej jest prewencyjnie przez stałą obserwację i współdziałanie w pracach samorządu uprzedzać błędy, niż być zmuszonym w następstwie do rozwiązywania organów samorządnych i wprowadzania komisarzy.

Przewidziane w projekcie rozszerzenie nadzoru na tej drodze powinno się przyczynić do usprawnienia, a pośrednio przez to i do wzmocnienia samorządu ubezpieczeniowego.

Doświadczenie życia polskiego wskazało poza tem na pewne braki i luki w dotychczasowych ubezpieczeniach, które dotkliwie dawały się odczuć poszczególnym zainteresowanym w ubezpieczeniach czynnikom. Jest jasnym, że projekt nie może czynić zadość wszystkim wysuwanyim żądanom, często sprzecznym, ale jest on wynikiem przemysłanego kompromisu, który stara się usunąć największe bolączki każdego z zainteresowanych czynników w ten sposób, by było to połączone z możliwie najmniejszym uszczerbkiem dla innych.

Okolo 4 i pół miliona osób, licząc robotników i członków ich rodzin, ustawa daje przedewszystkiem upragnione ubezpieczenie na starość, inwalidztwo i zaopatrzenie ich rodzin na wypadek śmierci ubezpieczonego z poważnymi świadczeniami, zwiększa zgodnie ze słusnością i rzeczywistymi potrzebami świadczenia ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków, zabezpiecza im to we wszystkich instytucjach, jako głównie zainteresowanym, miarodajny wpływ i udział w administracji, oczywiście pod nadzorem państwowym.

Pracodawcy zainteresowani są w czuwaniu nad tem, by fundusze, do których się przyczyniają, były racjonalnie administrowane. Za kontrola nad administracją funduszami jest zapewniona w dostatecznej mierze przez przyznanie im nie tylko udziału w organach rządzących instytucji, ale także większości w komisjach rewizyjnych,

oraz prawa tej komisji do odwoływania się od postanowień zarządu do władz nadzorczych. Nie ograniczając zatem miarodajnego wpływu czynnika pracowniczego na rządy w instytucjach, projekt daje pracodawcom możność obrony przy pomocy władz nadzorczych przed niewłaściwościami w administracji, gdyby się takie zdarzyć miały.

Projekt czyni zadość życzeniom pracodawców obniżenia odsetek zwłoki od zaległych opłat, zmniejszając do połowy ustalone jeszcze w okresie waloryzacji w wysokości 2% miesięcznie, pozatem oddziela ubezpieczenie od wypadków pracowników umysłowych, pracujących w odmiennych warunkach i mniej narażonych na niebezpieczeństwo wypadków, od takiegoż ubezpieczenia robotników.

Ubezpieczenie to będzie włączone do istniejącego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Wreszcie sprawa obciążenia produkcji. Jest jasnym, że nie można udzielać świadczeń bez obciążenia produkcji. Idzie tylko o to, aby jej nie obciążać nadmiernie i niepotrzebnie.

Projekt przewiduje obciążenie mniejsze, aniżeli dotychczasowe w tych dzielnicach, w których ubezpieczenie na starość się już utrzymało, a tylko nieznacznie większym tam, gdzie go dotąd nie było. Jeżeli wprawdzie wymienione dzielnice mogły pracować i produkować przy dotychczasowym obciążeniu, to niewątpliwie będzie to mogła uczynić cała Polska przy obciążeniu odpowiednio niższym.

Obniżenie obciążenia można było osiągnąć na dziś i na najbliższą przyszłość po pierwsze, dzięki zmienionej organizacji, prowadzącej niewątpliwie do usprawnienia i potania ubezpieczenia, powtórze dzięki takiemu unormowaniu sprawy, by uniknąć zbyt dużego gromadzenia rezerwy.

Należy podkreślić, że ciągła mechanizacja i racjonalizacja pracy wogóle — prowadzi niewątpliwie do postępującego zmniejszania się stosunkowego udziału kosztu pracy ludzkiej w ogólnych kosztach produkcji, a tem samem także do zmniejszania znaczenia opłat socjalnych w tych kosztach.

Dzięki temu mogły Niemcy w ostatnich latach tak znacznie zwiększyć opłaty socjalne w stosunku do czasów przedwojennych, jak o tem wówczas marzyć nawet nie było można, a mimo to gospodarstwo społeczne niemieckie mogło w ostatnich latach mieć tak dobrą konjunkturę.

Musimy wierzyć i my, że w przyszłości łatwiej nam będzie, niż dziś, zwiększyć opłaty socjalne i że zbydnem jest wobec tego obciążanie dzisiejszej generacji pełnymi kosztami wydatków, spowodowanych wprawdzie przez nią, ale należących do dalekiej przyszłości.

Zarówno dla robotników, jak i dla pracodawców ogromną ulgą będzie uproszczenie ich stosunków z instytucjami ubezpieczeń, dzięki scaleniu różnych ich rodzajów. Pracodawca i robotnik będą we wszystkich swoich stosunkach ubezpieczeniowych mieli do czynienia zawsze tylko z jedną instytucją najbliższą położoną, t. j. z kasą ubezpieczeń społecznych.

Wreszcie projekt zmienia stosunek ubezpieczenia, w szczególności ubezpieczenia na wypadek choroby i od nieszczęśliwych wypadków, — do wsi.

Wies nasza nie jest jeszcze w stanie wprowadzić takiej rachunkowości i korespondencji, jaka jest naogół podstawą opłat i świadczeń w ubezpieczeniach społecznych. Trzeba rolnikowi cały jego stosunek do instytucji ubezpieczeń możliwie uprościć i ułatwić. Projekt stara się uczynić temu zadość w najszerzej mierze, przewidując przedewszystkiem ryczałtowe określenie zarobków i opłat.

Wies nie posiada dziś jeszcze u nas tych wszystkich warunków, jakie są potrzebne dla takiego wprowadzenia w życie ubezpieczenia na wypadek choroby, aby ono nie było tylko ciężarem bez korzyści. Wies nasza nie posiada jeszcze bowiem ani szpitali, ani lekarzy, ani nawet komunikacji należytej. Dlatego na wsi silną była obawa, że pociągnięta zostanie do ubezpieczenia tą drogą, jak miasta, t. zn., że dopiero z dochodów tego ubezpieczenia będzie się montował aparat leczniczy. Projekt uwarunkowuje wyraźnie stopniowanie rozciągania na wies ubezpieczenia na wypadek choroby od uprzedniego należytego zorganizowania tam aparatu leczniczego. Sądzę, że wprowadzenie tych wszystkich korzyści, jakie daje zorganizowany aparat leczniczy dla zdrowotności ludności, leży w interesie całej ludności i będzie przez wszystkich popieranym.

Uwzględniwszy w ten sposób najważniejsze potrzeby najbardziej zainteresowanych czynników, Rząd sądzi, że projekt zasługujący na zyczyliwy stosunek całego Wysokiego Sejmu, a nawet, że wszystkie ugrupowania sejmowe będą miały wspólny interes w jaknajrychlejsem wprowadzeniu go w życie.

Jeżeli ten obszerny, rozstrzygający dużą ilość bardzo zawiłych i ogromnie skomplikowanych problemów projekt — mogłem przedłożyć obecnie Wysokiemu Sejmowi, to stać się to mogło

dzięki przeświadczeniu całego Rządu o jego pożyteczności i potrzebie, oraz wpływającemu z tego przeświadczenia poparcia, nadto — czego nie mogę pominąć — dzięki pełnej zapału i nieustraszonej pracy odnośnego działu powierzzonego mi Ministerstwa, oraz gorliwej współpracy urzędników, tak w Prezydium Rady Ministrów, jak też poszczególnych Ministerstw. (Okłaski na wszystkich ławach)".

Na posiedzeniu 55 Sejmu z dn. 1 marca r. b. P. Minister Pracy i Opieki Społecznej Jurkowski, wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Sejmie! Przykro mi bardzo, że przy pierwszym czytaniu tej tak ważnej ustawy muszę zabrać głos. Czynną to jednak dla udzielenia pewnych wyjaśnień i usunięcia pewnych nieścisłości, jakie znalazły się w niektórych częściach przemówienia p. pos. Żuławskiego. Uważam, że nieścisłości winny być sprostowane bez względu na to, w jakim okresie pracy Sejmu się pojawiają.

Najprzód p. pos. Żuławski atakował zbyt niski udział Skarbu Państwa w dopłatach do ubezpieczeń inwalidzkich. Porównywał te dopłaty z dopłatami w Niemczech, wskazywał na te setki milionów dopłat rocznych przez Niemcy, stosowanych w odniesieniu do tych ubezpieczeń. Nie przytoczył jednak bardzo ważnej dla porównania tych dwóch dopłat okoliczności. (Głos na ławach B. B. W. z R. Może nie chciał przytoczyć. P. Żuławski: Jednak one są prawdziwe). W tej chwili o tem powiem. One są prawdziwe, ale zupełnie inaczej wyglądają, jeżeli uwzględni się to, co jest decydujące w danym momencie. W Niemczech istnieje ubezpieczenie od lat 40, ilość ubezpieczonych razem z członkami rodzin wynosi około 20 milionów, stąd też jest kolosalna ilość rent, która przy obecnie wprowadzonym ubezpieczeniu, nie może żadną miarą być brana pod uwagę i stąd są te setki milionów marek, dopłacanych do tego ubezpieczenia. Jeżeli wziąć jednak dopłatę do każdej renty starszej, czy inwalidzkiej, to wynosi ona w Niemczech rocznie 72 marki, a u nas zaproponowana jest na 100 zł., co mniej więcej odpowiada stosunkowi zarobków i siły nabywczej pieniądza w obu państwach.

Dalej porównywał p. Żuławski świadczenia robotnicze, zaprojektowane w ustawie, ze świadczeniami pracowników umysłowych, ale zapomniał, że w całym świecie zupełnie inaczej kalkulują się premie i renty w ubezpieczeniu pracowników umysłowych, niż robotników. Pracownik umysłowy może płacić przez dłuższy okres czasu, może płacić wyższe wkładki, chodzi mu o to, żeby swój poziom życiowy utrzymać płaceniem wysokich wkładek. Robotnik płaci zazwyczaj mniej, podlega bardzo często krótkim okresom bezrobocia, to mu się liczy także do wkładek, okres choroby liczy się także do wkładek. Wskutek tego oczywiście robotnikowi zależy przedewszystkiem na tem, ażeby jaknajmniej dotkliwie warunki miał do osiągnięcia prawa do renty. Ale to musi być zrównoważone mniejszym procentem płaconej renty.

W ubezpieczeniu wypadkowym zarzuca p. poseł Żuławski zbyt wysokie wydatki administracyjne, twierdząc, że wynoszą one 25 — 30%. (P. Żuławski: Od świadczeń). Panie Posle Żuławski, mimo zapowiedzi swojej na moją uwagę, że będzie Pan mówił o przyczynach, nie podał Pan tych przyczyn w dalszym przemówieniu. Przed kilku dniami odbyło się posiedzenie zarządu, na którym p. Żuławski był obecny i tam komisarz Rządu w sposób lojalny przedstawił stan rzeczy. Mianowicie powiedział: „Na zasadzie ustawy mamy około 20 do 40.000 małych warsztatów pracy, których składki są tak małe, że nie pokrywają kosztów administracji i stąd ogromny współczynnik obciążenia wydatków administracyjnych. Jeżeli chodzi o sposób obciążenia wydatków administracyjnych, to pozwolę sobie powiedzieć, że w te wydatki administracyjne są także wciągnięte dochodzenia, czynione na wypadek uzyskania renty, a to wciągnięte być powinno raczej w świadczenia, a nie w wydatki administracyjne. (P. Żuławski przerywa). Nie, te koszty są wliczone w tym procencie, jestem dobrze o tem poinformowany.

P. Poseł Żuławski zarzuca, że Związek Zakładów Pracowników Umysłowych chce wnfacić, a raczej narzuca przyjęcie zapłaty miesięcznej nowo-zaangażowanemu dyrektorowi w wysokości 4.000 zł., a ten się broni, nie wie, co z tem robić, bo to jest bardzo skromny człowiek. To jest zarzut podniesiony w formie zaliczki, w drodze awansu, bo dyrektora Związek jeszcze nie ma. Dopiero rada administracyjna desygnuje kandydata, ten kandydat będzie przedstawiony Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej do zatwierdzenia. I wtedy dopiero będzie mowa o warunkach jego płacy. (Głosy: Słuchajcie. Głos na lewicy: Ale podane są warunki). Dotychczas jeszcze prezes zakładu zupełnie z odnośnym kandydatem nie rozmawiał, żadnych pborów nie ustalał, więc wysunięcie tej kwoty jest oparte wyłącznie na przypuszczeniach.

CEDULA URZĘDOWA
Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 56

z dnia 8 marca 1929 r.

Notowania w złotych.

W a l u t y .

a) Bilaty bankowe.

- Belgi belgijskie — Dinary jugosłowiańskie — Dolarystwa Zjednoczonych — Dolarystwa holenderskie — Franki francuskie — Franki szwajcarskie — Funtki angielskie — Funtki tureckie — Jony japońskie — Korony czesko-słowackie — Korony szwedzkie — Korony norweskie — Korony włoskie — Łaty łotewskie — Marki estońskie — Marki fińskie — Pesety węgierskie — Pesety hiszpańskie — Szylingi austrjackie

b) Czełd i wpłaty.

- Belgia 123,82—124,13—123,51, Londyn 43,27—43,38—43,16, Now-York 8,90—8,92—8,88, Paryż 34,83³/₄—34,92—34,74, Praga 26,39³/₄—26,46—26,33¹/₄, Szwajcaria 171,51—171,94—171,08, Sztokholm 238,25—238,85—237,65, Wiedeń 125,30—125,61—124,99, Włochy 46,70—46,82—46,58.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w zlocie.

w procentach nominalu

- 7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
7% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
7% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego¹) 94,00.
8% Oblig. Banku Gosp. Krajowego¹) 94,00.

Papiery procentowe państwowe.

- 5% Państwowa Pożyczka Konwers. 67,00.
5% Konwers. Pożyczka Kolej. 1926 r. 59,00.
10% Pożyczka Kolejowa 102,50.

w złotych

- 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 111,50—112,50.
5% Pożyczka Premjowa ser. II 1926 r. 93,00—92,50.

Listy Zastawne.

- 4¹/₂% Tow. Kred. Ziemskiego 51,00—50,75.
4¹/₂% Tow. Kred. m. Warszawy 49,25.
5% Tow. Kredyt. m. Warszawy 53,00.
8% Tow. Kred. m. Warszawy 69,75—70,00—69,85.
8% Tow. Kredyt. m. Łodzi 62,25.
10% Tow. Kred. m. Siedlec 70,00.

Akcje notowane w złotych za 1 akcje.

Bank Dyskontowy Warszawski 140,00, Bank Polski 175,50—175,00—175,50, Bank Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu serja C 85,00, Fabr. Chem. M. Leszczyński i S-ka 21,50, Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn 255,00, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 41,50, Tow. Fabr. Port. Cem. „Łazy” 8,00, Tow. Akc. H. Cegielski w Poznaniu serja C 41,00, Przem. M. Z. „Elipol, Rau i Loewenstein” 33,75, Modrzejewskie Zakł. Górniczo-Hutnicze 28,50—29,00, Wielk. Piec. i Zakł. Ostrowieckich serja a 100,50, I-II em. serja b 100,50, Tow. Fabr. Machin. i Odlew. K. Rudzki i S-ka 41,00, Starachowickie Zakł. Górnicze 30,75—31,75.

¹) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., zwołanego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.).

● oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

¹) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

URZĘDOWA CEDULA
Giełdy Żyżozowo-Towarowej w Warszawie

z dnia 8 marca 1929 r.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kursa ustalone na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto	35,75—36,00	
Pszonica	49,50—50,50	
Jęczmień browarny	35,00—35,50	
Jęczmień na kaszę	33,00—34,00	
Owies jednolity	34,75—35,00	
Groch Victoria	68,00—80,00	
Groch polny	42,00—50,00	
Koniczyna czerwona	160,00—190,00	
Koniczyna biała	240,00—290,00	
Seradela	58,50—60,50	
Łubin niebieski	23,50—25,50	
Rzepak	87,00—89,00	
Młota pszenna 65%	72,00—76,00	
Młota żytnia 70%	49,00—50,00	
Otręć żytnia	25,00—26,00	
Otręć pszenne średnio	30,00—30,50	
Otręć pszenne grube	32,00—32,50	
Kuś i Iniane	49,50—50,50	
Kuśny rzepakowe	39,50—40,00	

Obroty średnie. Uposażenie stałe bez zmiany.
U w a g a. Ceny rozumieją się za 100 kilogramów paryet wagon Warszawa.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie częściowej zmiany Postanowienia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 26.IV. 1928 r. w sprawie zamiany części akcji okazicielskich sp. akc. p. l.: „Wileński Bank Ziemiński” w Wilnie, na akcje imienne.

Na podstawie Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r., o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, zezwalamy spółce akcyjnej „Wileński Bank Ziemiński w Wilnie”, na następującą zmianę warunków zamiany części akcji okazicielskich „Wileńskiego Banku Ziemińskiego” w Wilnie na akcje imienne, ustalonych w postanowieniu Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 26 kwietnia 1928 r., ogłoszonym w Nr. 119 „Monitora Polskiego” z dn. 24 maja 1928 r.

Punkt 7-my tych warunków otrzymuje brzmienie: „Zamiana akcji okazicielskich na akcje imienne, podług podanego wyżej trybu, winna być uskuteczniiona w terminie najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1929 r.”.

Ponadto dodaje się nowy punkt:

„9) Uskuteczniiana w powyższym trybie zamiana akcji okazicielskich na akcje imienne dotyczy — jeżeli chodzi o akcje rublowe — tylko akcje, zgłoszonych do wymiany na akcje złote w terminie, ustalonym w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. o wymianie akcji rublowych Wileńskiego Banku Ziemińskiego (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 109)”.

Warszawa, dn. 31 grudnia 1928 r.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie powiększenia kapitału zakładowego Spółki Akcyjnej pod firmą: „Polska Żarówka „Osram”, Spółka Akcyjna”, drogą nowej IV emisji akcji, oraz w sprawie przestemplowania akcji Spółki.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku, o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, oraz art. 170 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. U. 39 1928, poz. 383), zezwała się spółce akcyjnej pod firmą: „Polska Żarówka „Osram”, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w Warszawie:

I. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł. 500.000, czyli do zł. 1.000.000, drogą IV emisji złotych 5.000 sztuk nowych akcji, nominalnej wartości zł. 100 każda, na następujących warunkach:

a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich, w stosunku jednej akcji stuzłotowej na każde 10 akcji dziesięciozłotowych 3-ch dotychczasowych emisji;

b) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a”) winien być określony termin 3-miesięczny od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”;

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapiszą, dokona Rada Zarządzająca, według swego uznania, i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej;

d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystają prawo poboru, określa się na zł. 110, z których zł. 100 przeznaczają się na kapitał zakładowy, reszta zaś, po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych, na kapitał zapasowy;

e) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom, akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami emisji poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia określonego przez Radę Zarządzającą;

f) całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniiona w ciągu 4 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”;

g) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji plan repartycji akcji (p. c) wraz z planem podziału i wykazem sprzedanych akcji z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej winien być złożony do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania, Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego;

h) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenie nowej emisji akcji;

i) w ciągu dwóch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji akcje nowej emisji winny być wydane akcjonariuszom.

II. na określenie nominalnej wartości akcji na 100 zł. każda i odnośne przestemplowanie akcji w ten sposób, że każda akcja dziesięciozłotowa stanowić będzie 1/10 akcji stuzłotowej.

Warszawa, dnia 28 lutego 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) Franciszek Doleżał,

Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Skarbu:

(—) Broniewski,

v. Dyrektor Departamentu.

UCHWAŁA.

W sprawie nadzoru sądowego nad majątkiem Franciszka Raczynskiego, właściciela firmy Cukiernia Raczynskiego w Poznaniu — zatwierdza się układ zawarty na terminie dnia 20 b. m. pomiędzy dłużnikiem a wierzycielami nieuprzywilejowanymi w myśl art. 19. 4052-k

Poznań, dnia 20 lutego 1929 r.

Sąd Grodzki II-a.

Postanowienie sądu.

Sąd Grodzki w Katowicach wdrożył w dniu 21 lutego 1929 r. o godz. 12 w południe, postępowanie upadłościowe do majątku firmy „Dolomity Śląskie”, jawna Spółka handlowa w Katowicach, ul. Kopernika 12. Zarządca konkursowym mianuje się Jana Nowakowskiego w Katowicach, ul. Młyńska 3. Wierzytelność należy zgłaszać w Sądzie do dnia 1 kwietnia 1929 r. Termin wyboru innego zarządcy i ustanowienie wydziału wierzycieli odbędzie się dnia 13 marca 1929 r. o godz. 10 przed południem. Termin do badania zgłoszonych wierzytelności odbędzie się dnia 10 kwietnia 1929 r. o godz. 10 przed południem, pokój Nr. 58. 3964-k

1.958, Zagórz — na zł. 1.816, Majdan - Rosulna — na zł. 2.102, Kłęczany — na zł. 3.026, Stara Wieś — na zł. 3.382.

„POLMIN”,
Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych.

(—) Inż. Wowkonowicz, (—) Dr. Schramm. 4058-k

Obwieszczenia sądowe.

UCHWAŁA.

W sprawie właściciela fabryki koronek kłockowych M. Szczeniaka w Kaliszu, Fabrycznia I, powoda, zastąpionego przez pełnomocnika procesowego adwokata Mierzynowskiemu w Sremie, przeciwko Franciszkowi Podgórnemu poprzednio w Sremie, obecnie nieznanemu z miejsca pobytu, pozwancemu o zapłatę weksli.
Dozwala się na publiczne doręczenie pozwancemu (nieznanemu z miejsca pobytu) zwanemu powoda z 17 września 1928, oraz wezwania na termin 16 kwietnia 1929 r. godzina 9-ta. 3914-k
Srem, dnia 20 lutego 1929 r.
Sąd Grodzki.

Zakup ropy brutowej
przez Państwową Fabrykę Olejów Mineralnych.

Na podstawie art. 3-go ust. z dn. 1 maja 1923 r., Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387, oświadczają Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych, iż odnośnie do ropy brutowej, wyprodukowanej w miesiącu lutym b. r., wykona prawo zakupu następujących marek tejże ropy:
Borysław, Szychodnica, Wierzchnia Mrażnica, Urycz - Pereprostyna, Rypne loco Brosznów, Opaka, Bitków (loco Dąbrowa), Bitków (loco Fr. Pol. Tow. Gór.), Pasieczna, Strzelbice, Harkłowa, Kryg zielona, Krośno wolna od parafiny, Krośno parafinowa, Krościenko wolna od parafiny, Krościenko parafinowa, Zmiennica Turzepole, Wulka, Iwonice, Węglówka, Równe Rogi wolna od parafiny, Równe Rogi parafinowa, Wańkowska, Potok, Grabownica Humniska, Lipniki, Libusza, Klimkówka, Majdan - Rosulna.
Innych gatunków ropy powyżej niewymienionych Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych nie zakupuje.
Ponadto podaje Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych do wiadomości, iż zgodnie z art. 2-gim powyżej wymienionej ustawy, ustalone zostały przeciętne ceny targowe z miesiąca lutego b. r. za 1 wagon

10.000 kg. loco zbiorniki Towarzystw magazynowo - tłoczniowych, wzgl. loco cystern na stacji nadawczej dla ropy marki:
Borysław — na zł. 1.780, Orów — na zł. 1.780, Popiele — na zł. 1.780, Szychodnica — na zł. 2.403, Wierzchnia Mrażnica — na zł. 2.047, Urycz - Pereprostyna — na zł. 1.869, Słopyne loco Brosznów — na zł. 1.869, Słoboda Rungurska — na zł. 1.780, Paszowa — na zł. 1.780, Opaka — na zł. 1.780, Paszowa — na zł. 1.691, Bitków loco Dąbrowa — na zł. 2.620, Bitków loco Fr. Pol. Tow. Gór., — na zł. 2.358, Pasieczna — na zł. 1.780, Ropienka Dolna — na zł. 1.833, Strzelbice — na zł. 1.780, Rajske — na zł. 1.780, Harkłowa — na zł. 2.083, Kryg zielona — na zł. 1.869, Kryg czarna — na zł. 1.513, Szymbark — na zł. 1.905, Krośno parafinowa — na zł. 1.905, Krościenko wolna od parafiny — na zł. 1.691, Krościenko parafinowa — na zł. 1.691, Łodyna — na zł. 1.780, Wańkowska — na zł. 1.780, Zmiennica Turzepole — na zł. 1.780, Wulka — na zł. 1.780, Iwonice — na zł. 1.958, Węglówka — na zł. 1.780, Równe Rogi wolna od parafiny — na zł. 1.816, Równe Rogi parafinowa — na zł. 1.691, Rymanów — na zł. 1.655, Wańkowska — na zł. 1.780, Potok — na zł. 2.314, Ropienka od Dukla — na zł. 1.691, Grabownica Humniska — na zł. 2.314, Lipniki — na zł. 1.780, Libusza — na zł. 1.780, Klimkówka — na zł.

Przetarg publiczny

na wykonanie prac murarskich, asfaltowych i na wykonanie przy budowie gmachu Izby Skarbowej w Poznaniu przy Włach Bałotego, białej w Poznaniu przy Włach Bałotego.

Oferty należy złożyć w biurze niżej podpisanego Urzędu do dnia 21 marca 1929 r., do godz. 10.45, w zapieczętowanej kopercie, z odczynnym napisem, przy zyczeniu podkładu submisyjnych, które wyjdzie się za opłatą 5 zł.

Otwarcie ofert nastąpi o godzinie 11-tej przed południem, przez Komisję przetargową.

Oddzielnie należy przedłożyć kwit na wadium w wysokości 4% sumy ofertowej, złożone w Kasie Skarbowej w Poznaniu w deponowanej w Dyrekcji Robót Publicznych, lub w pozycji Dyrekcji Robót Publicznych, lub w pozycji Dyrekcji Robót Publicznych, w walorach uznanych, do rąk Przewodniczącego Komisji Przetargowej.

Wybór oferenta lub nieudzielenia zlecenia jest zastrzeżone. Wszelkich informacji udziela się w biurze niżej podpisanego Urzędu.

Państwowa Inspekcja Budowlana
Poznań - Miasto,
Waly Kościuszki 3 (sutereny).

Przetarg na dostawę węgla.

Warszawska Dyrekcja Dróg Wodnych ogłasza na dzień 21 marca 1929 r., o godz. 12-tej, w biurze Dyrekcji (ul. Jasna 10) przetarg publiczny ofertowy pisemny na dostawę węgla sortymentu: kostka I i II — 40%, gruby 30% i orzech 1-a 30% z głębokich kopalin górnośląskich I kategorii A. dla: 1) Zarządu Dróg Wodnych w Warszawie francuski wagon boznica Zagradu na Bugaju — 1000 t., i francuski wagon st. Modlin boznica portowa — 300 t., 2) Kierownictwa Portu Czerniakowskiego loco magazyn portu, ul. Czerniakowska Nr. 136 w Warszawie — 190 tonn, 3) Zarządu Dróg Wodnych w Plocku loco magazyn Zagradu w Radziwiu — 700 t., 4) Zarządu Dróg Wodnych w Puławach loco magazyn Zagradu w Warsztatach nad Wisłą — 750 t., 5) Zarządu Dróg Wodnych w Wyszkowie franco wagon st. Wysocko — 40 t., i franco wagon st. Małkinia 20 t.

Dostawa ma być uskuteczniiona: do 1-go maja r. b. 1000 tonn, do 15 maja r. b. następny 1000 tonn i do 1 czerwca r. b. reszta.

I. Osoby i przedsiębiorstwa ubiegające się o tę dostawę mają wnieść oferty do Warszawskej Dyrekcji Dróg Wodnych najpóźniej do godz. 12-tej dnia 21 marca r. b.

II. Oferty z oznaczeniem cyrowym i słownem oferowanej ceny za tonnę ze wskazaniem concernu i szybu należy składać w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na dostawę węgla” do Kancelarii Dyrekcji, a w dniu rozprawy ofertowej na ręce Przewodniczącego Komisji Przetargowej przed otwarciem ofert.

Do oferty winno być dołączone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty.

Oferenci winni stwierdzić, że: a) warunki dostawy dokładnie są im znane, b) zaznajomili się z przepisami tymczasowemi o oddawaniu państwowych dostaw i robót w zakresie działania M. R. P. L. III. 396/26 i zgadzają się, żeby ich oferta i stosunki prawne miały wywołane być normowane stosownie do postanowienia tych przepisów.

Wadium w razie przyjęcia oferty będzie zatrzymane na poczet kaucji, w razie zaś nieprzyjęcia zwrócone.

III. Dyrekcja pozostawia sobie prawo wyboru oferty, względnie podziału dostawy między oferentami.

IV. Blizszych informacji udziela Oddział Mechaniczny Dyrekcji codziennie p:cz dni swiatecznych od godziny 11-tej do 13, tamże jest do przejrzania wzór umowy.

Warszawska Dyrekcja Dróg Wodnych.
4036-k

ogłoszenia prywatne.

ZARZĄD

Towarzystwa Przemysłowe Leśmierz, Sp. Akc.,

zawiadamia, że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów odbędzie się w Łodzi, ul. Targowa Nr. 63, w dniu 6 kwietnia 1929 r., t. j. w sobotę, o godzinie 15, z następującym porządkiem obrad:

- 1) wybór przewodniczącego;
 - 2) sprzedaż gruntu;
 - 3) uzyskanie długoterminowego kredytu hipotecznego drogą zaciągnięcia pożyczki zwykłej, lub przez wypuszczenie obligacji na okaziciela.
- W razie niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia w powyższym terminie, odbędzie się, bez specjalnych zawiadomień, w dniu 20 kwietnia r. b., w tem samym miejscu, o tej samej godzinie, Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w drugim terminie, którego uchwały będą prawomocne, bez względu na ilość obecnych akcjonariuszów.
- 4074-g

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy w zastosowaniu się do § 45 Ustawy Towarzystwa podaje do wiadomości, że świadectwo depozytowe Nr. 30336 z dnia 21 Dąbrowskiej, wdowy, na rubli 100 w listach i nie mające żadnego znaczenia, gdyż zamiast tego, jako zagubione, wydane zostało, po dopełnieniu właściwych formalności, nowe świadectwo depozytowe.

Dnia 28 lutego 1929 roku. 4098-g

OGŁOSZENIE.

Dyrekcja T-wa Kr. m. Radonia podaje do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały połączonych władz T-wa z dn. I.III 1929 r., opartej na § 73 Ustawy T-wa, w dniu 17 kwietnia 1929 r., o godzinie 16 (4 po południu), w lokalu Dyrekcji T-wa w Radomiu (plac 3-go Maja Nr. 2), odbędzie się zwyczajne roczne Walne Zgromadzenie Pełnomocników (reprezentantów) Towarzystwa.

Każdy z pp. Pełnomocników otrzyma z Dyrekcji specjalny bilet na prawo wejścia do lokalu Zgromadzenia, w którym wymienione będą: imię i nazwisko.

W biletach, wydanych towarzystwom, lub instytucjom, zaznaczone będzie ich nazwa.

Bez biletu nikt nie będzie wpuszczony do Sali Zgromadzenia.

W myśl § 76 Ustawy T-wa, uchwały Zgromadzenia Pełnomocników podlegać będą tylko te przedmioty, które do jego rozpoznania i decyzji przedstawione będą przez Komitet Nadzorczy. Każdy więc z Pełnomocników, względnie członków T-wa, ma prawo nie później, jak na dni piętnaście (15) przed terminem Zgromadzenia Pełnomocników, przedstawić swój wniosek Komitetowi, który obowiązany jest, jeśli wniosek okaże się podpisanym conajmniej przez 10 członków, poddać go pod rozpoznanie Zgromadzenia Pełnomocników. Wnioski, złożone po upływie tego terminu, nie będą rozpoznawane.

W myśl uwagi do § 73 Ustawy T-wa, Zgromadzenie Pełnomocników uznaje się za doszłe do skutku, bez względu na ilość przybyłych na nie Pełnomocników.

Porządek dzienny Zgromadzenia będzie następujący:

1. Wybór prezydium Zgromadzenia.
 2. Zatwierdzenie sprawozdania za 1928 rok.
 3. Podział zysku za 1928 rok.
 4. Zatwierdzenie budżetu na 1929 rok.
 5. Wybór ustępujących członków Komitetu Nadzorczego i ich zastępców.
 6. Wybór ustępujących dyrektorów i ich zastępców.
 7. Wybór skarbnika.
 8. Wnioski Dyrekcji T-wa.
 9. Wolne wnioski.
- Radom, dn. 4.III. 1929 r. 4058-k

Na zasadzie § 6 statutu firmy Fr. Mikeska, Górnośląski Przemysł Spirytusowy, Spółka Akcyjna w Rybniku, zawiadamia Zarząd pp. Akcjonariuszów Spółki, że dnia 28 marca 1929 r., o godzinie 3-iej po południu, w pierwszym terminie, a tego samego dnia o godzinie 5-iej po południu, w drugim terminie, odbędzie się Zebranie Akcjonariuszów w lokalu firmy Fr. Mikeska w Rybniku.

- Porządek obrad
- 1) Wybór Przewodniczącego.
 - 2) Odczytanie protokołu z ostatniego Zebrania.
 - 3) Zatwierdzenie bilansu brutto i rozdziału nadwyżki bilansowej, powstałej z przetrachowania dokonanego wedle zasad, określonych w Rozporządzeniu P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r., Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 352.
 - 4) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej, oraz przedłożenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok 1929.
 - 5) Zatwierdzenie bilansu, oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej.
 - 6) Wybór członków Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej i Zarządu.
 - 7) Wolne wnioski.

Po myśli § 7 statutu, uprawnionym do głosowania jest każdy Akcjonariusz, który swoje akcje przynajmniej na 3 dni, t. j. do dnia 25 marca 1929 złoży w biurze Zarządu firmy Fr. Mikeska w Rybniku.

Walne Zebranie jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli przynajmniej 2/3 kapitału zakładowego jest zastąpionych.

W razie niedojścia Zgromadzenia do skutku w pierwszym terminie wskutek niezłożenia dostatecznej ilości akcji, następuje Zebranie Akcjonariuszów odbędzie się w drugim terminie, t. j. tego samego dnia i w tym samym budynku, o godzinie 5-iej po południu, bez względu na ilość obecnych na Zebraniu Akcjonariuszów, przyczem akcje Złożone należy w biurze Zarządu firmy Fr. Mikeska do tego samego dnia, jak w pierwszym, t. j. do dnia 25 marca 1929 r. włącznie.

Fr. Mikeska, Górnośląski Przemysł Spirytusowy, Spółka Akcyjna
Rybnik. 4068-k

Zarząd Akcyjnego Towarzystwa KLUCZEWSKIEJ FABRYKI PAPIERO

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonariuszów, że w dniu 4 kwietnia 1929 r., o godz. 17.30 w Warszawie przy ul. Moniuszki Nr. 4, odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, z następującym porządkiem dziennym:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Sprawozdanie Zarządu w sprawie przeprowadzenia bocznicy kolejowej od fabryki do stacji Rabszyna.
3. Upoważnienie Zarządu do nabycia niezbędnych dla fabryki gruntów.
4. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł. 1.500.000, drogą nowej emisji 15.000 akcji po zł. 100 nominalnej wartości.
5. Powzięcie uchwały co do zaciągnięcia pożyczki obligacyjnej, oraz upoważnienie Zarządu do jej zrealizowania.
6. Wolne wnioski.

Pp. akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w rzezonem Zebraniu, zechcą — stosownie do Ustawy, złożyć w biurze Zarządu swoje akcje lub odnośne kwity depozytowe, nie później, jak na 7 dni przed terminem Zebrania.

4091-g

OGŁOSZENIE.

Na mocy dwóch Nadzwyczajnych Walnych Zgromadzeń z dnia 12 listopada 1928 roku i 1 lutego 1929 roku, likwidatorzy Firmy „Przemysł Metalurgiczny i Garbarsko-Chemiczny „Autogen”, Spółka Akcyjna w Warszawie, stosownie do par. 55 Statutu Spółki, zawiadamiają, co następuje:

- 1) z powodu strat czterokrotnie przeszło przekraczających kapitał zakładowy Spółki — przystąpiono do likwidacji Firmy „Przemysł Metalurgiczny i Garbarsko-Chemiczny „Autogen” w Warszawie.
- 2) Siedzibę Komisji Likwidacyjnej określa się — Warszawa, ulica Krucza Nr. 37.

Likwidatorowie:
Ludomir Sujkowski,
Władysław Andruszkiewicz,
Bolesław Ganowski.

4083-g

LIKWIDATORZY

Wielkopolskiej Fabryki Wyrobów z Drzewa, Spółki Akcyjnej we Wronkach,

mają zaszczyt zaprosić PP. Akcjonariuszy na Walne Zebranie, odbyć się mające w dniu 28 marca 1929, o godzinie 5-tej po południu, w lokalu Tow. Akc. „Drzewo” w Poznaniu przy ul. Rzeczypospolitej 9, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajanie przez przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie likwidatorów za czas ubiegły i przedłożenie bilansów per 31.XII 1927 i 31.XII 1928 r.;
- 3) Udzielenie pokwitowania;
- 4) Uchwała dotycząca ewent. sprzedaży;
- 5) Wolne głosy.

PP. Akcjonariusze, chcący brać udział w głosowaniu na Walnym Zebraniu, muszą złożyć udziały swoje najpóźniej 3 dni przed Walnym Zebraniem w biurze firmy „Drzewo”, Tow. Akc. w likwidacji w Poznaniu, przy ul. Rzeczypospolitej 9, lub w biurze któregokolwiek polskiego notariusza.

Poznań, dnia 5 marca 1929 r.

Likwidatorzy:
(-) Sokołowski, (-) J. Kontrowicz.
4065-k

Zarząd Spółki Akcyjnej „POLESIE”, Sp. Akc. dla Przemysłu i Handlu Leśnego, oraz Przemysłu Górniczego” w Warszawie,

zawiadamia PP. Akcjonariuszy, że 30-go marca 1929 r., o godzinie 8-mej wieczorem, w lokalu Spółki, Żorawia 4-a, odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie.

- Porządek dzienny:
- 1) Zatwierdzenie bilansu;
 - 2) Sprawozdanie z działalności Zarządu;
 - 3) Sprzedaż części nieruchomości;
 - 4) Zaciągnięcie pożyczki hipotecznej;
 - 5) Wolne wnioski.
- Akcjonariusze korzystają z prawa głosu zgodnie z przepisami § 24 Statutu.
- 4072-g

R A D A BANKU KUJAWSKIEGO W WŁOCŁAWKU Sp. Akc.,

zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie odbędzie się dnia 9 kwietnia 1929 roku, o godz. 4-iej po południu, w lokalu Towarzystwa Krajowego w Włocławku, Kałiska 1, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego;
 - 2) Sprawozdanie z działalności Banku za rok 1928;
 - 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
 - 4) Zatwierdzenie bilansu za rok 1928, r-ku Strat i Zysków i przyjęcie podziału zysków;
 - 5) Wybór 3-ch członków Rady na miejsce ustępujących: pp. Włodzimierza Godzickiego, Zygmunta Komeckiego, Józefa Leńskiego;
 - 6) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej;
 - 7) Wnioski Rady o podwyższenie kapitału zakładowego do sumy zł. 750.000;
 - 8) Wnioski Akcjonariuszów.
- Posiadacze akcji na okaziciela, pragnący korzystać z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, winni, stosownie do § 38 Statutu, złożyć w Banku swoje akcje, względnie dowody zastawowe lub depozytowe najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1929 r.
- 4069-k

Krośnieńska Nafta i Gaz Ziemi, S. A. w Krośnie,
zwoluje na dzień 4 kwietnia 1929, o godzinie 2-giej po poł.,

VI Zwyczajne Walne Zgromadzenie
akcjonariuszy, które odbędzie się w biurze Dyrekcji w Krośnie, Rynek, dom p. Smetkiewiczowej, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) sprawozdanie Zarządu za rok 1927/8;
- 3) zatwierdzenie zamknięcia rachunkowych i bilansów, oraz rachunków strat i zysków za lata 1927/28;
- 4) zatwierdzenie bilansu brutto na dzień 1 lipca 1928 w myśl przepisów Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22.III 1928, Dz. U. Nr. 38, poz. 352;
- 5) udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi;
- 6) wybór Rady Nadzorczej Spółki, oraz Komisji Rewizyjnej i nowego Zarządu;
- 7) wniosek na wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej;
- 8) podwyższenie kapitału zakładowego, względnie likwidacja Spółki;
- 9) wolne wnioski.

(§ 18 statutu Spółki). Każdy akcjonariusz, chcący brać udział w Walnym Zgromadzeniu osobie lub przez pełnomocnika, winien na dni osm przed Walnym Zgromadzeniem, t. j. najpóźniej do dnia 26 marca 1929 złożyć w kasie Dyrekcji w Krośnie posiadane akcje.

Termin powyższy dotyczy również przedkładania pełnomocnictw.

(§ 19 statutu Spółki). Posiadanie jednej akcji 10-cio złotych daje prawo jednego głosu.

Rada Nadzorcza.

ZARZĄD Czesłochowskiej Fabryki Igieł i Wyrobów Metalowych, Sp. Akc.,

zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że w dniu 4-ym kwietnia 1929 r., o godz. 18-iej, w siedzibie Zarządu przy ul. Danilowiczowskiej Nr. 2 odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie.

Przedmiotem obrad będzie:

- 1) Rozpatrzenie bilansu, oraz sprawozdania za rok 1928.
- 2) Plan działania i budżet na rok 1929.
- 3) Powiększenie kapitału zakładowego.
- 4) Upoważnienie Zarządu do zaciągnięcia pożyczek hipotecznych i dawania kaucji hipotecznych instytucjom kredytowym.
- 5) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
- 6) Wolne wnioski.

Pp. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tem Zgromadzeniu, winni w myśl § 25 Statutu, najpóźniej w dniu 28 marca r. b. złożyć swoje akcje w Zarządzie Spółki lub w polskich instytucjach kredytowych rządowych lub prywatnych, działających na mocy statutów, przez Rząd zatwierdzonych.

4087-g

Na odbytem dnia 19 maja 1928 Walnym Zebraniu Spółki Akcyjnej „Rolnik” w Lublińcu, wybrano jednogłośnie w miejsce ustępujących członków Rady Nadzorczej następujących Panów, jako członków Rady Nadzorczej:

1. Dyrektor Jerzy Gruźewski z Katowic, ul. Mickiewicza 10;
2. Ks. Prob. Tomasz Opasewicz z Miedzna, pow. Czesłochowa;
3. Prokurent Wojciech Drwal, z Katowic, ul. Mickiewicza 10;
4. Prokurent Jan Kłoda z Katowic, ul. Mickiewicza 10.

Zarząd Spółki Akcyjnej „ROLNIK” w Lublińcu.

4066-k

Bilans Poznańskiej Spółki Okowicianej

por. 31.8 1926

Spółdzielni dla zbytu okow. z ogr. odpow. w Poznaniu.

Table with columns AKTYWA, PASYWA, STRATY, ZYSKI. Rows include Kasa, Banki, Fundusz rezerw, Rachunek Separato, Zysk per 31.8 1926, etc.

Bilans Poznańskiej Spółki Okowicianej

per. 31.8 1927

Spółdz. dla zbytu okow. z ogr. odpow. w Poznaniu.

Table with columns AKTYWA, PASYWA, STRATY, ZYSKI. Rows include Kasa, Banki, Fundusz rezerw, Rachunek Separato, Zysk per 31.8 1927, etc.

2762-g

ZARZĄD

Stowarzyszenia Mechaników Polskich z Ameryki, Spółka Akcyjna,

podaje do wiadomości, iż Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów odbędzie się w dniu 26 kwietnia 1929 r., o godz. 17.30, w lokalu Spółki przy ul. Marszałkowskiej 46...

§ 23 Statutu. Właściciele akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile na 7 dni przed terminem tegoż złożyli Dyrekcji lub instytucjom przez nią wskazanym (Bank Gospodarstwa Krajowego) akcje swoje, za odpowiednimi kwitami.

Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki, Spółka Akcyjna.

4077-g

Na zasadzie § 17 statutu Instytutu Doświadczalnego w Polsce, T. z. Zarząd I. D. zwołuje Walne Zgromadzenie Członków Czynnych...

Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie za r. 1928 i zatwierdzenie bilansu na 1 stycznia 1929 r.
2) Zatwierdzenie nowego składu Rady Nadzorczej I. D.
3) Sprawy bieżące i wolne wnioski.

Zarząd Instytutu Doświadczalnego w Polsce, T. Z.

(-) Al. Bajkowski, (-) Br. Rogoziński. 4070-kg

Francuska Spółka Akcyjna „Compagnie d'Electricité de Varsovie”

„Towarzystwo Elektryczności w Warszawie”, Siedziba Spółki: Paryż; ul. Caumartin 60.

Biura Dyrekcji Elektryczności Warszawa, ul. Foksal Nr. 11.

Bilans brutto Elektryczności Warszawskiej na dzień 1 lipca 1928 r., przerachowany w myśl rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 roku.

Table with columns AKTYWA, PASYWA. Rows include Inwestycje (plac budynki, maszyny, koszty i inne urządzenia), Rachunek Separato, Zysk per 31.8 1927.

Kaucja złożona w Magistracie Fundusz rezerwy złożony w Magistracie w czasie od r. 1905 do r. 1914

Table with columns PASYWA, ZI. Rows include Kasa i Banki, Papier procentowe, Różni Dłużnicy, Wydatki na eksplo.

Kapitał przeznaczony na działalność w Polsce Kapitał obligacyjny Fundusz amortyzacyjny na życie urzędzeń (Fundusz Rezerwowany)

Table with columns PASYWA, ZI. Rows include Kapitał przeznaczony na działalność w Polsce, Kapitał obligacyjny, Fundusz amortyzacyjny, Fundusz na pokrycie zobowiązań z tytułu bezpłatnego przejścia prawa własności przedsiębiorstwa na rzecz m. st. Warszawy

Różni Wierzyciele Dochody z eksploatacji Dochody różne

3062-g

Przerachowany bilans brutto „Sitkówka”, Kamionolomy i Piece Wapienne, Sp. Akc., na dzień 1 lipca 1928 r., według rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

Table with columns AKTYWA, PASYWA. Rows include Aktywa Nieruchomości, Maszyny i urządzenia fabryczne, Rachunek Separato, Zysk per 31.8 1926.

2958.69, Czynsze i Ubezpieczenia 4168.11, Świadczenia Społeczne 4204.12, Podatki 6624.01, Koszty Ekspedycji i Aktywnej 5263.40, Procenty 23733.34, Koszty Generalne 2150, Koszty Handlowe 18100.21, Gwarancje 87000, Gospodarstwo Rolne 1422.50, Straty lat ubiegłych 122912.10, Ogółem złotych 879070.36.

Pasywa: Różni 84708.10, Sumy przejściowe 7329.04, Gwarancje 87000, Kapitał Akcyjny 100.000, Kapitał Zapasowy 1000, Kapitał Amortyzacyjny 235129.28, Niewydatne dywidendy z lat ubiegłych 63.48, Wskazy 51710.75, Sprzedaż 31014.16, Wskazy gwarancyjne 3000, Sumy osiągnięte z rachowania majątku Spółki 23725.55, Ogółem złotych 879070.36.

Powyzszy bilans został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dniu 5 marca 1929 roku. 4025-k

Zagubione dokumenty.

Urząd Skarbowy Akcyjny i Monopolów Państwowych w Skierniewicach podaje do wiadomości, że została zgubiona koncesja z dnia 6 IV 1927 r., L. 3146/98/27 na detalizną sprzedaż wyrobów tytoniowych w Borzymowie, pow. Sochaczewski, wydana Michałowi Kałęckiemu.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, 4089-g

Skradzono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, 4092-g

Israel Szajnowicz zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, 4093-g

Zgubiono dowód osobisty W. S. H. Nr. 4217, Janiny Świętochowskiej, 4094-g

Zgubiono kartę ekspres na 50 dol., akt kaucyjny hipoteczny, 4 weksle po 4 000 rb., i jeden na 5 000 rb., z wystawienia I. Friedensohna, na zlecenie M. W. Leszczyńskiego, 4095-g

Zgubiono rewolwer Browning Nr. 65711, kal. 6.35, Jana Charemy, posiadany na mocy pozwolenia Nr. 4330, wydanego przez Starostwo Warszawskie, 4096-g

Zgubiono kartę rejestracji wojskowej Edwarda Kaszczyńskiego, Jagiellońska 18, 4099-g

Zgubiono dowód osobisty W. S. H. Nr. 201/1928 plecowy dorozkarski, Jana Wiśkowskiego, 4022-g

Zgubiono pozwolenie na broń „Browning” Nikodema Henryka Świątkoła, Nowogrodzka 33, 4024-g

Zgubiono 2 paszporty zagraniczne, wydane w Lwowie i inne dokumenty na imię Wittlin Hinda i dzieci Peti i Samuel, 4016-g

Zaginęło zaświadczenie zwolnienia od wojska, Ubyśza Stefana, wydane przez P. K. U. Sochaczew w Grodzisku, 4014-g

Zgubiono dowód osobisty i kartę rejestracyjną Władysława Bieleckiego z Zielonki, 4010-g

Zgubiono książeczkę wojskową Ansgarę Stępkowskiego, Widok 24, 4008-g

Skradzono paszport zagraniczny Łotewski, Mikołaja Krewana, Bedarska 15 m. 8, 4005-g

Zaginęło pozwolenie Urzędu Przemysłowego m. st. Warszawy, wydane Sp. Akc. „Przemysł Metalowy Grana” na prowadzenie dz. wienicowego przy ul. Towarowej 30, 3922-g

Zgubiono kwit bagażowy Nr. 8966, wydany przez st. Warszawa Wsch. dn. 21.XII 1928 r., Janasowi Wajnbergowi, 3989-g

Zgubiono dowód zastawowy Nr. 8731 na zastawione w Banku Polskim złotych 1.250 na 6% pożyczkę komersyjną miasta Warszawy na nazwisko Stanisława Żółkowskiego, 3988-g

Wiśniewski Władysław zgubił legitymację urzędniczą Nr. 9/26, wyd. przez Dowództwo 4 Dyw. Samochodowego, 3973-k

Zgubiono legitymację urzędową Nr. 325, wydaną przez Komendę Wojewódzką P. P. Białystok, Malinowskiego Jana, 3984-kg

Zgubiono dyplom szoferski z Województwa Poznańskiego, Romualda Wilifskiego, 3935-g

Skradzono paszport zagraniczny, wydany przez Kom. Rządu w Warszawie, Karłowi Landauowi, 3933-g

Zgubiono dokument urlopowy wojskowy, Jana Kockackiego, Raclawicka 23 m. 3, 3932-g

Zgubiono zaświadczenie rejestracyjne Dawida Blumenkrana, urodz. 1909, wydane w Brześciu n/B., 3930-g

Skradzono dowód akademicki, Nr. albumu 20194, legitymację tramwajową i zaświadczenie kolejowe Warszawa - Wołomin, wydane przez Uniwersytet Warszawski na imię Marii Weiznieherówny, 3926-g

Zgubiono akademicki dowód osobisty Nr. 29262 Uniw. Warszawy, Heleny Goldberżanki, 3924-g

Inkaskenta Cniazda III-go T-wa „Sokół” w Warszawie zgubiła listę członków, oraz kwitariusz, 3920-g

Zgubiono kartę mobilizacji, kat. C. 1, Abrahama Majera Gerlinga, gmina Sobienie Jeziory, pow. Garwolin, 3919-g

Zgubiono książeczkę wojskową, dowód osobisty i pozwolenie na broń i przepustkę do rzeźni miejskiej, Hersza Lejba Rotsztejna, Szczesliwa 13, 3907-g

Zgubiono prawo jazdy dorozką Nr. 351, Stanisława Kura, Dobra 35, 3904-g

Zgubiono pozwolenie na prowadzenie samochodów Nr. 3950, Czesława Kwiatkowskiego, Mokotowska 27 m. 21, 4019-g

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. W razie niezłożenia świadectwa tego do Dyrekcji Głównej (Kredytowa I) w ciągu miesiąca od daty niniejszego ogłoszenia - świadectwo to zostanie uznane za nieważne, a wzamian niego wydane będzie nowe. 4097-g